

LUDARKA (1) *sb f*

D sg łudarce.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Obłudnica, zwodzicielka; tu w przen:*

Szereg: »łudarka a zwodnica«: iellibyś lie fwiātu przeciwił álbo forthunie łudárce á iáko zwodnicy iego/ pátrz ná oycá á ná mátkę tu ná fwiecie/ ktorzy dziatki máią miedzy sobą/ iáko ie rozno miłuią *RejZwierc* 178v.

2. [*Zwodzenie, mamienie:*

Wyrażenie: »łudarkami zawiedziony«: gdyż oto widzimy wielu/ nie trwogą krzyża iákowego/ ále łudárkami chytrymi á głófy Syreńskimi być záwiedzione *GilPos* 180.

Szereg: »łudarki a głósy syreńskie« *cf Wyrażenie. (Linde).*]

KCh